

SALM 139

Som al pensament amorós de Déu, des de sempre

¹ **Vós penetreu els meus secrets, Senyor, i em coneixeu,**

² vós veieu quan m'assec i quan m'aixeco,

vós descobriu, de lluny estant, els meus pensaments,

³ sabeu bé si avanço o si estic immòbil,

us són familiars tots els meus viarany.

⁴ Encara no tinc als llavis la paraula,

que vós, Senyor, ja la veieu pronunciada.

⁵ M'encerceleu a banda i banda,

teniu damunt meu la vostra mà.

⁶ ***És admirable com ho sabeu tot,**
és tan admirable que no ho puc entendre*

⁷ ¿ **On aniria que el vostre esperit no hi fos present ?**

¿ on fugiria que jo no estigués a la vostra presència ?

⁸ Si pujava dalt del cel, vós hi sou,

si m'ajeia a l'abisme, també us hi trobo.

⁹ ¿ Provaré de prendre les ales de l'aurora

per emigrar a l'altre extrem del mar ?

¹⁰ També allà m'hi portarien les mans vostres,

també allà m'hi vindrien a buscar.

¹¹ ¿ Diré doncs: “ Que m'amaguin les tenebres,

que la llum es transformi en negra nit “ ?

¹² **Però per a vós no són fosques les tenebres,**

la nit us és tan clara com el dia,

llum o fosca us és igual.

¹⁴ ***Us dono gràcies per les meravelles que heu fet en mi,
és admirable la vostra obra.***

¹³ **Vós heu creat el meu interior,**

m'heu teixit en les entranyes de la mare.

¹⁵ Tot jo us era ben conegut,

res de meu no us passava per alt

quan jo m'anava fent secretament,

com un brodat, aquí baix a la terra.

¹⁶ Els vostres ulls ja veien els meus inicis,

tots eren inscrits al vostre llibre;

ja us afiguràveu els meus dies,

abans que existís el primer.

¹⁷ ***Déu meu, qui pot ponderar els vostres designis?**
qui pot comptar-los d'un a un ?*

¹⁸ *Si m'hi posava serien més que els grans de sorra,
i encara, un cop acabat, em quedàrieu Vós Infinit*

²³ **Déu meu, penetreu els meus secrets, per a conèixer el meu cor,**
examineu-me per conèixer els meus sentiments

²⁴ Mireu que no vagi per camins de falsedat,

guieu-me per camins d'eternitat.